

ALGEMENE BESCHOUWINGEN 2026

06.11.2025

RAADSLEDEN: ROBERT HONINGS, JAN ZWANENBURG, DEBORAH HONINGS, CLAUDIA HONINGS EN KEVIN BREMEN

Voorzitter,

In onze Algemene Beschouwingen van vorig jaar gaf ik al aan dat het vertrouwen van onze inwoners in de overheid steeds verder wegzakt. Als we nu terugkijken op vier jaar coalitie moeten we helaas constateren dat, zoals uit de cijfers van de burgeronderzoeken blijkt, de dienstverlening van de gemeente Simpelveld niet verbeterd, maar erger nog, alleen nog maar verslechtert. Te vaak krijgen mensen geen of veel te laat antwoord op hun brief, mail of telefoontje, of ze worden doorgestuurd van loket naar loket. Dat past niet bij een gemeente die betrouwbaar en behulpzaam wil zijn.

Kwaliteit zie je in gedrag: luisteren, in gewone taal uitleggen, in dialoog gaan, verantwoordelijkheid nemen en doen wat je belooft. Niet alleen mooie woorden op papier, maar ook elke dag in de praktijk. Dat gaat nu te vaak mis bij het College, de gemeenteraad en delen van de organisatie. Dit is geen aanval op personen; het is een feitelijke constatering over de manier van werken die wij samen laten voortbestaan.

Kijken we in de spiegel, dan is de vraag simpel: werken we echt voor het algemeen belang, of laten we ons afleiden door eigen belang en politieke spelletjes? Inwoners hebben niets aan gedoe achter de schermen en het hullen in nevel. Zij willen duidelijkheid, bereikbaarheid en respect.

Voorzitter, zolang dat niet onze vaste standaard is, zal het vertrouwen verder weg blijven zakken.

Willen alle leden van het College en de gemeenteraad aan zelfreflectie doen, of is men van plan de komende periode op dezelfde voet door te gaan? Eén ding is zeker: onze inwoners schieten niets op met nog vier jaar van hetzelfde. Als kwaliteitsimpuls dient Samen1 de motie Kadernota in. De volgende sprekers zullen toelichten waar de kwaliteit verder verbeterd zou moeten worden.

Dienstbaarheid en Burgerparticipatie

Samen1 begeleidt verschillende inwoners die zich gemangeld voelen door de gemeente Simpelveld. “Geef het door als iets niet goed gaat, dan pakken we het op” is steevast het antwoord als we dat aankaarten. Als zelfs na twee toezeggingen van een wethouder dat de klacht wordt opgepakt, deze niet wordt behandeld, dan is voor ons de maat vol. Is dat onwil of onkunde? De burgemeester suggereerde mogelijk dat laatste toen ze tijdens een sollicitatieprocedure zei dat “we de lat niet al hoog moeten leggen, we zijn tenslotte maar de gemeente Simpelveld”. Tja tegen zo’n houding valt niet op te boksen. Gezien het niet nakomen van toezeggingen door een wethouder, sluiten wij echter onwil ook niet uit.

Samen1 vindt dat dienstbaarheid begint bij een gemeenteraad die zichzelf serieus neemt door de 3 kerntaken; het kaderstellen, het vertegenwoordigen van de inwoners en het controleren van het college, naar behoren uit te voeren. Wij vinden dat de coalitiepartijen dat onvoldoende doen. Dat vinden zij zelf ook. Ze geven zichzelf een dikke onvoldoende voor het uitvoeren van hun controlerende taak, ze voelen zich nauwelijks ergens verantwoordelijk voor en ze vinden zichzelf ook niet toegankelijk. Als je daarnaast het college niet aanspreekt op raadsvoorstellen die aantoonbaar onvolledig en/of onjuist zijn, dan vind je van jezelf dat je op alle kerntaken tekortschiet.

Mijn vragen zijn dan ook:

Aan de burgemeester: **“welke eer haalt u uit het invulling geven van uw functie aan een gemeente die de lat niet te hoog kan leggen?”**

Aan wethouder Spirk: **“waarom is aan meerdere toezeggingen om klachten uit te zoeken geen invulling gegeven?”**

Aan de coalitie: **“als jezelf vindt dat je in alle kerntaken tekortschiet, waarom zouden inwoners dan nog op jullie moeten gaan stemmen?”**

Inwoners mogen op de koffie komen, het college staat op de markt, partijen prikken afval op en we zijn aanwezig bij verschillende bewonersbijeenkomsten, maar wij zien niets terug van al die info die daarbij wordt verzameld. Uitermate zonde en volgens ons een dikke gemiste kans om de mening van inwoners te betrekken bij de wijze waarop wij uitvoering geven.

Mijn vraag is dan ook: **“kan voortaan de invloed van al die gesprekken worden aangegeven op welk programmaonderdeel ze betrekking hebben en hoe deze bij het opstellen van raadsvoorstellen zijn gebruikt?”**

Veiligheid en samenwerking

In de indicatoren van onze begroting zien we dat het gevoel van veiligheid in Simpelveld daalt. In de wijk horen we hetzelfde: de zichtbaarheid van wijkagenten neemt af, straatcoaches zijn verdwenen en de BOA-capaciteit is beperkt. Daarbij komt dat de openbare verlichting op meerdere plekken merkbaar zwakker is, waardoor mensen zich ’s avonds onveilig voelen in de eigen straat. Al die signalen stapelen zich op.

We zien ook dat drugscriminaliteit onder jongeren zichtbaarder wordt. Door stevige handhaving in de grotere omliggende steden lijkt er een waterbedeffect te ontstaan richting kleinere gemeenten als de onze. Dat vraagt om een dubbele beweging: regionaal samenwerken én lokaal stevige regie, zodat Simpelveldse vraagstukken niet ondersneeuwen.

Tegelijk wil ik wijkagenten, BOA's, jeugdwerkers, docenten en hulpverleners expliciet bedanken. Ze zetten zich dagelijks in, vaak onder hoge druk. Laten we hen versterken!

Samenwerken met Heerlen voor BOA-capaciteit is zinvol. Tegelijk ervaren we bij de woonvisie die door Heerlen is opgesteld al effecten die de veiligheid onder druk zetten. We moeten voorkomen dat Simpelveld afglijdt of de facto het afvoerputje van Heerlen wordt. Dat betekent: keuzes maken met een duidelijke Simpelveld-toets en niet zomaar volgen.

Wat helpt in de praktijk? Meer herkenbare aanwezigheid van wijkagenten en BOA's, snelle invoering van de sfeerkeepers, en mogelijk een vast wijk-veiligheidsteam waarin jeugd, onderwijs, zorg en politie samen optrekken, gerichte aanpak van hotspots, sterkere verlichting en veilige loop- en fietsroutes. Wij dienen bij dezen dan ook de motie wijk-veiligheidsteam in.

Mijn vragen aan het college zijn:

“Hoe borgt u de Simpelveldse regie op de woonvisie, zodat we voorkomen dat we het afvoerputje van Heerlen worden?”

“Welke lokale maatregelen voert u aanvullend op de regionale samenwerking uit voor de specifieke situatie in Simpelveld?”

Stel u voor: de afgelopen vier jaar wás er geluisterd – of zat Samen1 mee aan tafel. Op De Boor bruiste het dan van de ontmoeting: een centrale plek voor jong en oud. Het voormalige bejaardenhuis was aangekocht en werd omgebouwd tot 89 betaalbare woningen voor starters en ouderen. Jongeren hadden een plek in het hart van het dorp, niet op een afgelegen bankje of in een beschimmelde kelder. De voetbalclubs werkten samen en speelden op nieuwe, veilige velden. Sociaal werkte het: hulp kwam eerder en dichtbij, omdat we stuurden op onze eigen cijfers en prioriteiten, niet enkel op Parkstad-gemiddelden en extra waardering voor mantelzorgers. De openbare ruimte was verzorgd; rommel verdwenen.

Inwoners voelden zich veiliger en echt betrokken.

Nu is het anders: te veel geld gaat naar bijzaken en prestige, zoals kunstwerken, roekenoverlast, juridische kosten en slepende, moeilijke processen, kroeg zonder plan, dubbel werk, onderzoek op onderzoek, uitkijkpunt Huls en het windmolenproject. Intussen drukt een door Heerlen opgestelde woonvisie op de leefbaarheid en de Simpelveldse identiteit, terwijl er geen extra woningen zijn gerealiseerd. Buffers dalen en kwaliteit en voorzieningen hollen achteruit.

En terwijl vrijwel alles vertraagt, was er één uitzondering: de TGO. Die ging razendsnel, maar zonder gesprek vooraf. Transparantie had betere ideeën en een sterkere onderhandelingspositie opgeleverd, bijvoorbeeld voor de taakstelling van statushouders.

Ondanks de gemaakte belofte heeft achteraf onderhandelen dan ook niets voor ons opgeleverd.

De rode draad: vernieuwende ideeën van Samen1 worden veelal afgewimpeld met: ‘Dat doen we

al', maar de les is duidelijk: passiviteit werkt niet en leidt tot stilstand. Daarom dienen wij hierbij vier moties en amendementen in.

Het is namelijk de hoogste tijd dat duidelijke prioriteiten worden gesteld.

Hierbij heb ik de volgende vragen aan het college:

“Waarom is de transformatie van het voormalig bejaardenhuis geen topprioriteit?”

“Blijft het uitkijkpunt Huls en daghoreca op de Boor, ondanks de vertragingen en bezwaren, wel een topprioriteit?”

Belastingen en bezuinigingen

Zoals mijn voorganger al aangaf mag de gemeente zich in veel gevallen actiever opstellen. Echter, op één onderwerp mag het wat ons betreft wel een onsje minder: het verhogen van de belastingen. Zoals al eerder aangegeven behoren we in 2025 tot de top 20% van Nederland voor wat betreft lokale belastingen. Voor éénpersoonshuishoudens is dit zelfs de top 12%. Langzaam maar zeker worden wij de duurste gemeente van Limburg. Ter vergelijking: in 2014, een decennium geleden, kende meer dan een kwart van alle Nederlandse gemeente nog hogere woonlasten dan Simpelveld. Voor meerpersoonshuishoudens waren dit er zelfs 4 op de 10.

“Welke concrete acties kunnen wij van het college verwachten om de woonlasten voor onze burgers te verlagen?”

Begin dit jaar leek daar echter verandering in te komen: we gingen bezuinigen. Althans, dat dachten wij. Vol goede moed nam onze fractie deel aan de zogenaamde “ombuigingscommissie”. Al snel bleek echter dat deze naam bewust gekozen was. De ambtelijke voorstellen bestonden voornamelijk uit boekhoudkundige trucjes, het tijdelijk niet vervullen van vacatures en hogere belastingen. Van bezuinigen was weinig sprake. Waar werd dan wel op bezuinigd? Op het sociaal domein. Kleine regelingen die de allerarmsten in onze gemeenschap raken. En toen bleek dat we veel van die bezuinigingen konden vermijden, doordat de algemene uitkering hoger uitviel dan verwacht, werd onze motie verworpen onder het mom: “Samen1 rekent zich rijk”. Gelukkig kwamen de andere fracties vorige week dan eindelijk tot dezelfde conclusie: extra belastingen zijn onnodig en de inwoners met een smallere beurs kunnen we grotendeels ontzien. Hiervoor zullen wij dan ook gezamenlijk een amendement indienen.

Maar als men zich wat betreft de lokale belastingen in de top van Nederland begeeft, waar gaat dat geld dan allemaal naartoe? Zoals mijn voorganger al aangaf: onder andere aan de bestrijding van roeken, windmolens, een uitkijkpunt en gemeentelijke horeca. Totale kosten: ruim 1.5m. En wat krijgen we daarvoor terug? Meer roeken, geen uitkijkpunt, geen windmolens, en een beoogd restaurant dat al 5 jaar leeg staat.

Voorzitter, bezuinigen prima, dat roepen wij al jaren. Maar dan vooral met het oog op lastenverlaging. Dus, zoals onze fractievoorzitter in zijn openingswoord al aangaf: kijk eens in de spiegel! Wees proactiever, volg je eigen koers en bepaal beleid niet op basis van potentiële subsidies. Zorg voor veiligheid en een fatsoenlijke dienstverlening. En doe dit niet alleen voor de burger, maar vooral met de burger! Ga terug naar de basis, handel in het algemeen belang en richt je op de kerntaken van een gemeente.

Tenslotte: na de vorige verkiezingen werd Samen1 als grootste partij uitgesloten door de overige partijen. Desondanks doet het ons goed dat we veel van onze voorstellen indirect toch uitgewerkt

zien worden. Het geeft alleen maar aan dat de vakkennis binnen onze fractie door de organisatie onderkend wordt. In de ombuigingscommissie is gebleken dat samenwerking tussen alle partijen wel degelijk mogelijk is. We begrijpen dat we als fractie vaak gezien worden als luis in de pels, maar besef wel dat wij alles doen met het oog op onze controlerende taak en in het algemeen belang. Het belang van ruim 10.000 inwoners. Over een klein half jaar zullen de verhoudingen binnen onze raad vast weer anders liggen, maar onthoud wel: ook ná 18 maart zullen we het SAMEN moeten doen!

Tot zover,

Fractie Samen 1